

שבת
בחנו!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

בעלי מקצוע

לרוב קורה שבעל מלאכה כמו שרברב, טכנאי, או איש אחזקה מגיע לבית הלקוח והאשה היא זו שנמצאת בבית. היא מקבלת את פניו, מנחה אותו ולפעמים גם מציעה לו לשתות וכו'. זה ברור שדבר כזה אינו בריא, ובפרט כשהביקור מתרחש בשעות הבוקר כשהבניין כמעט ריק מאנשים. גם כאן, לא נאמר חס ושלום שבעלי המקצוע הם אנשים לא הגונים, אבל הואיל ויש ביניהם גם כמה כאלה, אז צריך לנקוט משנה זהירות. לצערנו כולנו שומעים על מקרים חדשות לבקרים.

אמר לי בעל מקצוע בכאב כשהוא נמצא בבית לקוח לתקן מכשיר, לפעמים באה האשה יושבת מולו ומדברת איתו בלי סוף, או שהיא מסתובבת בבית בלבוש לא הולם. וקורה גם שהיא רוצה לעזור לו במה שהוא עושה...

קוראים יקרים, הנשים הללו בכלל לא רוצות לפתח איזה קשר. אבל מרוב תמימות, אי שימת לב, ופתיחות, הן עלולות להכשיל. שוב נאמר, שהאשה יכולה להיות בעלת כוונות טובות, אבל מה חשוב ומרגיש זה שעומד מולה? לאור האמור, עלינו להשתדל לתכנן את יום הביקורים:

א. כדאי מאד שכשהטכנאי מגיע לביקור הבעל יהיה זה שיקבל את פניו. נכון שהוא עלול להפסיד חצי יום עבודה, אבל זה יותר טוב מלסכן את הזוגיות. ואם גם האשה בבית, אז כדאי לנצל את הזמן הפנוי שנוצר לזוגיות טובה.

ב. אם אי אפשר שהבעל ישאר בבוקר בבית, אפשר להזמין ביקור של טכנאי לשעות אחה"צ, כשהילדים נמצאים ויש תנועה של אנשים, הביקור יהיה ענייני ממוקד וללא חשש.

ג. אם בכל זאת הטכנאי יכול להגיע רק בבוקר והבעל חייב להיות מחוץ לבית, והאשה צריכה לקבלו, אז צריך לשמור על מספר כללים חשובים.

כלל ראשון: על האשה להקפיד על לבוש הולם והופעה מכובדת.

כלל שני: כל זמן שהטכנאי בבית, דלת הבית תשאר פתוחה. גם התריסים והחלונות יהיו פתוחים כדי שיוכלו לראות מבחוץ.

כלל שלישי: לא לעמוד ליד הטכנאי כשהוא עובד, אלא לומר לו מה התקלה ולהתרחק משם ולתת לו לתקן ללא הפרעות. ואם אפשר, טוב שהשכנה ממול ותכנס ותצא, מידי פעם... כשיש תנועה בבית הכל רגוע וזה מונע בעיות.

פרשת השבוע

טו באב

במשנה במסכת תענית כתוב: "לא היו ימים טובים לישראל פטו' בָּאָב וְכִּיּוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁפָהֶם בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל יוֹצְאוֹת ... וְחֹלוֹת בְּכַרְמִים". ומה היו אומרות: בְּחוּר, שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מָה אֶתָּה בּוֹרֵר לָךְ. אֵל תִּמְן עֵינֶיךָ בְּנוֹי, תֵּן עֵינֶיךָ בְּמִשְׁפָּחָה. "שָׁקֵר הַחַן וְהַבֵּל הַיָּפִי, אֲשֶׁה יִרְאֵת ה' היא תתהלל". המילים הללו אומרות את הכל.

פעמיים בשנה, בטו' באב וביום הכיפורים, היו נפתחים משרדי השידוכים הגדולים בעולם, וכל מי שאין לו נפנה לשם. בירושלים דאז, לא היה מצב שבחור או בחורה "נתקעו" ללא זיווג כמו שקורה בימינו. מי שהרגיש קצת קושי, היה הולך לכרמים ובוחר לו שם אשה. ואנו שואלים: מחולות בכרמים? ביום הכיפורים? שידוכים? זה הזמן?

מגלים לנו חז"ל שזה בהחלט הזמן. כי ענין הזיווג והחתונה זה הדבר המוקדש ביותר ביהדות. מוכרים ספר תורה כדי לשאת אשה. השראת השכינה החזקה ביותר זה כאשר מתחתנים. והראיה "שאישי ואשה שזכו, שכינה ביניהם".

ענין הזיווגים הוא המשכיות של עם ישראל, וללא זה אי אפשר להגיע לכלום. ודווקא ביום הכיפורים שהוא כל כך מוקדש שבו כהן גדול נכנס לבית קדשי הקדשים להתפלל, דווקא אז מנצלים את הקדושה הגדולה כדי להגיע לעוד קדושה והיא הקמת בית בישראל.

נתבונן עוד, אנו נמצאים עדיין בחודש אב חודש שבו חרבו שני בתי המקדש ומיד אחר כך עוברים למחולות בכרמים של טו' באב, האם יש קשר ביניהם? אמרו חז"ל כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה. כותב הרב אליהו דסלר: 'להתאבל על ירושלים' פירושו: לעסוק בבניינה. אבלות אין פירושה לקרוע בגדים וללכת יחף ולישון על הרצפה... אבלות היא לעסוק בבניין החורבות ובכך זוכרים בכל רגע את החורבן.

כשזוג מתחתן הרי הוא בונה לעצמו בית מקדש מעט, וכן אמרו חז"ל: "כל המשמח חתן וכלה כאילו הקים חורבה מחורבות ירושלים". כלומר, בזה שהוא משמח הוא מעיד על שלימות הבניין המוקם והחתונה היא עוד נדבך בבניינה של ירושלים.

יהי רצון שבזכות השראת השכינה בבית הקטן שלנו, נזכה להשראת השכינה בבית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו, אמן.

שבת שלום ומבורך
אבנר קוזאס

השופט: "אתה מואשם בסעיפים הבאים: עבדת בשחור. הלבנת הון. נתת הלוואות בשוק האפור. מה יש לך לומר להגנתך?"
נאשם: "שאני עיוור צבעים"...

"הקול קול יעקב" זה קולו של השעון מעורר שמעיר את האדם לעבודת הבורא... "והידיים ידי עשו" אלו הידיים שמכבות את הצלצול של השעון כדי להמשיך לישון...

דינה

"גם כאשר האדם מבקש טובה מחברו יש לו לשים בטחונו בהקב"ה" (הבעש"ט)

פתגם השבוע

דוגמא אישית

דוגמא אישית זו משימה שלא קלה אבל חייבים לעמוד בה. ולא רק לתת דוגמא בדיבורים אסורים. אלא גם ההופעה של ההורים בתוך הבית קובעת את מידת הכבוד של הילדים להוריהם.

נכון שאנו נמצאים בתקופת הקיץ וחם לנו מאוד, אבל עם כל זאת צריך לשמור על הופעה מכובדת, "כבוד אדם לבושו" אמרו חז"ל וכל שכן בבית שנמצאים ביחד עם הילדים.

חוץ מהדוגמא האישית צריך גם עבודה והפעלה של הילדים בענין מידות ומעשים טובים, ויותר אחד לשני. לכן על ההורים מוטלת החובה לקרוא להם סיפורים מחנכים ומפעילים בנושא ערכים ותיקון המידות, כדאי שכל אמא או אבא יקבעו בכל יום שעת סיפור עם ילדיהם ואז הנרות יביטו אל ההורים בבחינת - הנר המערבי, ויתקנו את מעשיהם.

בבית המקדש היתה מנורה שמורכבת משישה קנים. הנר האמצעי היה נקרא - "הנר המערבי". כל הלהבות של הנרות היו פונים אל הנר המערבי, ונר זה היה מכוון כנגד השכינה.

כנגד המנורה בבית המקדש מכוונים ההורים, שהם מאירים את כל הבית. הנרות פונים אל הנר המערבי, והנרות אלו הילדים והנר המערבי הם ההורים. הילדים במשך כל ימיהם מסתכלים ומחקים את מעשי ההורים, לא סתם אנשים אומרים: "התפוח לא נפל רחוק מהעץ", דהיינו שבצורה ובאופן שההורים מתנהגים כך מתנהגים ילדיהם.

לכן אנו ההורים חייבים לקחת אחריות על מעשינו להיות בבית מחנכים ומכובדים, אסור לנו לדבר בצורה רחובית ולהתנהג בזלזול כי כך יעשו הבנים והבנות.

סיפור לשבת

לרבינו היה שיעור קבוע, בזמן שהיה מתארח אצל חתנו המופלג. הצדיק היה שמח במיוחד מאחד התלמידים בשיעור, שהיה חריף ביותר, מפלפל ומקשה, מתרץ ושואל וכך הייתה ההלכה מתרווחת ומתחדדת והיו 'מרחיבים את היריעה' והשיעור היה מקבל נופך נוסף.

אך, לצערו הרב, דווקא אותו התלמיד המדובר לא הגיע לשיעור. לרבי יואל כאב הדבר מאוד וביקש מחתנו הגדול, שיברר מדוע אותו תלמיד חכם לא הגיע לשיעור, שכן אותו תלמיד השתתף באופן קבוע בשיעוריו.

רבי דוד עשה כבקשת חמיו הנערץ ושם פעמיו לביתו של אותו תלמיד. מה גדלה תדהמתו, כאשר לשאלתו ענה אותו תלמיד, כי הסיבה שלא הגיע לשיעור, בגלל שראה שיש קפידה בשמים על חתנו, וזאת בשל העובדה, כי דחה את שני היהודים טרם בואו.

כאשר חזר חתנו וסיפר לרבי יואל את הסיבה לכך, הלך הוא בעצמו לאותו תלמיד, שכן הבין, כי אותו תלמיד חכם ניחן ברוח- הקודש ומעלתו גדולה בשמים. כשהגיע אליו ביקש ממנו: "ראה נא, יש לי כתבים, שאני מבקש ממך, שתעבור עליהם ותראה, אם הם ראויים להפצה". התלמיד הסכים לקבל על עצמו את המשימה הגדולה, לקח את הכתבים ולאחר זמן מה שב רבי יואל לשאל את חוות דעתו. ענה לו אותו התלמיד: "דע לך, שמחים מאוד בשמים מאותו חיבור עצום, שזכית לכתוב על הטור. אך דע לך, שכאשר תסיים לכתוב את אותו חיבור, והוא יתפרסם בכל ישראל, תקפח את חיך, וזה יהיה תיקונך, על כך שציערת את אותם שני יהודים". למותר לציין, שאכן כך בדיוק קרה...

עד כמה עלינו להיזהר מכל מעשה, שאנו עושים, וכן ממעשה שאין אנו עושים, והיה ראוי לעשותו. לא בכדי דרשו דורשי רשומות בפרשתנו על מצוות שאדם דש בעקביו.

להלן סיפור מופלא על הגאון רבי יואל סירקיש זצוק"ל הידוע גם בשם "בית חדש" על שם סיפרו. הספר הינו למעשה פירוש על הארבעה טורים ומודפס לרוב חשיבותו לצד דברי הטור מול פירוש ה'בית יוסף'.

הסיפור מראה בעליל עד כמה גדולה ההקפדה למעלה בשמים על כל מעשה שנעשה או שלא נעשה וכי הקב"ה מדקדק עם חסידיו כחוט השערה.

פעם אחת היה צריך רבינו להתארח אצל חתנו המופלג הגאון רבי דוד הלוי סג"ל זצ"ל, הידוע גם בשם בעל ה'טורי זהב' על שם ספרו שכתב פירוש על ארבעת חלקי השולחן ערוך. (על גדלות חתנו מסופר כי בהיותו בגיל שבע שנים בלבד! כבר היה בקי ב'שלוש הבבות' - בבא קמא, בבא מציעא ובבא בתרא ורבינו הבעל 'בית חדש' ששימש אז ברבנות בבריסק שמע על גאונותו וגדלותו ולקחו כחתן לבתו רבקה). טרם צאתו לדרך פנו לרבי יואל שני יהודים שביקשו, שיפטר ביניהם במחלוקת גדולה שהייתה ביניהם. רבי יואל, שהיה ממחר מאוד וזמנו היה דחוק עליו באותם רגעים, שכן ביקש לצאת לדרכו לבית חתנו נאלץ לענות את בקשתם בשלילה ודחה את בקשתם.

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים,
הדרכת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של
ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חייגו עכשיו - 1599-59-59-39

להזמנת הרב להרצאות וכנסים

ניתן ליצור קשר בטלפון
1599-59-59-39

